கடவுள் துணை.

சென்னை வாலாஜா பேட்டையின்கண்
திருக்கோயிற் கொண்டெழுந் தருளி யிராநின்ற
அர்ச்: காணிக்கை யுபகார மாதாவின்பேரில்

பதிகங்கள்.

இவை

ம-ள-ள-ஸ்ரீ த. தாமஸ்பிள்ளை அவர்களால்,

(Head Clerk, Beehive Foundry, Madras.)

இயற்றப்பெற்று

ம-ள-ள-ஸ்ரீ ம. ஞானப்பிரகாசம் பிள்ளை
அவர்களால் B. C. E.,

(Local Fund Asst: Engineer)

பிரசுரிக்கப்பட்டன.

சென்னை பூலோகவியாசன் அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1910.

அர்ச்: காணிக்கையுபகார மாதாவின்பேரில்,

பதிகங்கள்.

காப்பு.

நிரோட்டக வெண்பா.

நாரார்ந்த தாரணிந்த நாயகியே தாயகியே
யேரார்ந்த நின்கழலை யேத்தியே—சீரார்ந்த
நாதன்றன் றாளிணையை நானடைதற் கஞ்சலித்தேன்
தீதகற்றிக் காத்திடநீ தேர்.

நூல்.

நிரோட்டகப்பத்து.

கட்டளைக் கலித்துறை.

ஆதியின் சேய்நீயே சேசையன் றாய்நீயே யாசகன்ற
ஆதியை யங்கத் தணிந்தகல் லாய்நீயே யந்தரத்தைச்
சேதக கேழுத்தனல் நீக்கித் திகழ்செய்நற் சேடிநைத்
தீதிலாத் தாளிணைத்தை யன்னை யடியனைச் சேர்செயே. (1)

செய்ய கழற்றேடி நின்றன் றயைநாடிச் சிற்றறிஞன்
செய்த கசடெல்லாந் தீரக் கரஞ்சேர்த்தேன் செஞ்சயத்தா
லெய்தசந்த திக்காசி ரீந்தன்னை யிச்சகத் தேனையைச்
சையக்கீழ் சேயான சச்சிதா நந்தனிற்றன் றாட்சேரே. (2)

சேராத தீய செயலெல்லாஞ் சேர்ந்திச் சிறியனியான்
தீராத தானின்றன் திங்கட் சரணண்டித் தேசிகதண்
தாராசி ரத்தாளே தீர்க்காத காரணந் தான்றெரியா
தாராலே னத்தை யழித்தலெ னச்சா லலைகிறனே. (3)

அலைகட லார்ந்த தரணி சனித்த அகதிலைத்
தலத்தினி லேந்தி சக்கத்தினை யாண்ட தயாநிதியே
நிலையிலா யாக்கை நிலையெனச் சிந்தி நிராதனனாய்
அலைகின்ற னென்னைத் தனையன் றிகராய்நீ யாதரியே. (4)

ஆதாரந் தாயல்லால் யார்தான் சிறார்க்கு யாதரிக்க
நீதானே யல்லால் நிலத்தினில் யான்யாரை நேசிக்கின்றேன்
ஆதலால் நற்றதி யண்டினன் அன்னையெ யசலனின்
நீதியார் தாவின் நிழல்சேர்க்க இற்றைக்கே நிச்சயியே. (5)

நிசாகரன் றுளை நிலையென நா[illegible] நிலையதிலெத்
திசையாகச் செல்லின் நினைந்தி யாகியான் சென்றனிலை
தசையழி யாக்கல் லறையினி லித்திரை தான்செய்தசிர்
நசரையின் நாதனை யின்றநி யெற்கித நல்கிலையே. (6

நல்லார்கள் நேசங்கள் நின்னல்ல ஞானங்கள் நல்கியெந்தன்
அல்லலை நீக்கி யடிகட் கிரந்தைத் தனந்தஞானி
யில்லடை சேர்க்க கடனிலை யென்று வெளியளியான்
தல்லியே நின்னைச் சதாகால நீங்கித் தனிசெலேனே. (7

தனிநின்ற கர்த்தனை நின்னகட்டில் தாங்கித் தசதிங்கள்
சனித்தநா ளன்றிந்நாள் கையேந்தி நின்றாய் தனையனென்னை
அனையே சிலநாழி தாளிணையேந்தி யரந்தை தேய்க்க
நினையே நினையல்லால் ஞாலத்தில் தக்க நிலையிலையே. (8

இலையே யணிந்த நரர்செய்த கிங்கிசார் இன்னலற
கலையாய்ந்த தீர்த்தர்ஞா னஸ்நானஞ் செய்ய கறையகன்றித்
தலத்தினிற் கல்லாத ஏழையன் யான்செய் சழக்கறநின்
சலசத்தா ளண்டின னற்றாய் நினையேத்தி தண்டனிட்டே. (9

தண்டாரை கேணியிற் றங்கிய நீகங்கள் சாரசக்க
ளண்டா களரிசார் கேசரங் கண்டதை யார்தனேராய்
எண்டிசை யேத்திய நின்சர ணத்தையா னேற்றனிலை
அண்டர்க ளாதி நினையண்டி யாசீர் அடைந்தனரே. (1

அறியாமைப் பத்து.

எண்சீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

மருந்தறியேன் வழியறியேன் மந்திரமொன் றறியேன்
மதியறியேன் விதியறியேன் வாழ்க்கைநிலை யறியேன்
திருச்சபைகட் டளையறியேன் றேவியுனை யறியேன்
செப்பரிய நின்சுதன்றாட் சேர்ந்திடவு மறியேன்
வருந்திநின்று பவந்தொலை[illegible] வேண்டிடவு மறியேன்
மாதாவே யுன்மல[illegible] தாள் மகிமையொன்று மறியேன்
அருமைவளர் நின்புகழை யறைந்திடவு மறியேன்
யார்க்குரைப்பே னென்னசெய்வே னேதுமறிந் திலனே.

கலையறியேன் நிலையறியேன் கற்றவரை யறியேன்
கற்றமட்டு மொழுகவகை கடுகளவு மறியேன்
தலையறியேன் முனையறியேன் தந்திரமொன் றறியேன்
தந்தையன்னை நீயெனவே சற்றுமுள்ள மறியேன்
வலைகளென்னு மேமவாசை விட்டுவிட வறியேன்
வங்கர்ந்த ரைம்பூத பாரைவெல்ல வறியேன்
அலைகடற்கு மூலகாரு மத்தனையு மறியேன்
யார்க்குரைப்பே னென்னசெய்வே னேதுமறிந் திலனே (2)

துதியறியேன் பதியறியேன் தோத்திரிக்க வறியேன்
துணைநீயென கன்மனதிற் றோன்றிடவு மறியேன்
வதிரனைப்போற் குரவர்மொழி கேட்டிடவு மறியேன்
மதிநிலவும் நின்மலர்த்தாள் மன்றிடவு மறியேன்
[illegible]டைபல செய்தனன்யா னவைதுலைக்க வறியேன்
தந்தைதமர் மற்றுமுள்ளோர் தமக்கடங்க வறியேன்
அதிபதியா மேசின்கழ லண்டிடவு மறியேன்
யார்க்குரைப்பே னென்னசெய்வே னேதுமறிந் திலனே. (3)

சன்மார்க்க நிலையறியேன் சத்தியங்க ளறியேன்
சற்சனரின் கூட்டமதிற் றான்சேர வறியேன்
துன்மார்க்க வழிதுலைக்க தொல்புவியி லறியேன்
துற்சனரின் கேண்மைவிட்டு தூரநிற்க வறியேன்
உன்மார்க்க மாம்நித்ய நன்மார்க்க மறியேன்
உண்டுடுத்து திரிகின்றேன் உண்மைவழி யறியேன்
அன்பருளத் தமர்ந்திருக்கு மன்னையுனை யறியேன்
யார்க்குரைப்பே னென்னசெய்வே னேதுமறிந் திலனே. (4)

நலமறியேன் பலமறியேன் ஞானவுண வறியேன்
நல்வீட்டுக் காளாக நானென்று மறியேன்
புலமறியேன் வலமறியேன் புண்ணியரை யறியேன்
பொய்ம்மொழியை விலக்கிசுத்த மெய்ம்மொழியை யறியேன்
தலமறியேன் குலமறியேன் தக்கோரை யறியேன்
தாயாரே நின்னருளே தஞ்சமென வறியேன்
அலவனணி நினதுதிரு அடிபணிய வறியேன்
யார்க்குரைப்பே னென்னசெய்வே னேதுமறிந் திலனே. (5)

அந்திபகல் செபஞ்செபிக்க வறி[illegible]ன்று மறியேன்
ஆருத வென்றுயரை யாற்றும்வகை யறியேன்
வந்திமக வின்னருமை யறியாளே யவட்போல்
மாமுனிவர் தம்பெருமை பேதையனு மறியேன்

நிந்தனைகட் பலபுரிந்தேன் நீக்கவித மறியேன்
நின்துபத மேத்திதுதி நேயர்களை யறியேன்
அந்தரங்க கன்மாவியா மம்மையுனை யறியேன்
யார்க்குரைப்பே னென்னசெய்வே னேதுமறிந் திலனே (6)

உனைவிடநான் வேறுதுணை யொருவரையு மறியேன்
உத்தமர்கள் நன்னேய முற்றிடவு மறியேன்
தினையளவும் நின்பதத்தைச் சேவிக்க வறியேன்
தெறுநரிட கேண்மைகொள திறமொன்று மறியேன்
முனைவர்மகி ழென்றுமே முத்திபுரிக் கரசே
முற்றுமுனை மறவாமல் பத்திசெய வறியேன்
அனையெனுங்கா ணிக்கைமரி யம்மைசிறி தறியேன்
யார்க்குரைப்பே னென்னசெய்வே னேதுமறிந் திலனே. (7)

அன்றுன்றன் றிருசுதனை சிமியன்கை காணிக்கை
யாயளித்தா யதின்மகிமை யாதொன்று மறியேன்
என்றுமுனைத் துதிசெய்யு மின்பவழி யறியேன்
இந்துமி[illegible]த சரணிரண்டில் இச்சைகொள வறியேன்
இன்றைக்கோ நாளைக்கோ வென்மரண மறியேன்
இக்கணமோ வெக்கணமோ ஏதொன்று மறியேன்
அன்றைக்கு மதைதடுக்கு முபாயவழி யறியேன்
யார்க்குரைப்பே னென்னசெய்வே னேதுமறிந் திலனே. (8)

தபனனுடு அகத்தாளே யுன்கீர்த்தி யறியேன்
சர்வபர னளித்தபதி கட்டளையு மறியேன்
கபடமன மொழிக்கவலை கிஞ்சித்து மறியேன்
கர்த்தனெற்கு விதித்தவழி கண்டுகொள வறியேன்
சுபமடையும் வேதவழி சொற்பமெனு மறியேன்
சொர்க்கசல நிதிக்கான தெப்பமென வறியேன்
அபயமென நின்னுபய வடிகளையு மறியேன்
யார்க்குரைப்பே னென்னசெய்வே னேதுமறிந் திலனே. (9)

பொய்சூது தீயவழி போக்கவித மறியேன்
புண்ணியர்கள் கன்யமென நண்ணுஞ்சபை யறியேன்
மெய்மையிது தூய்மையிது விவரிக்க வறியேன்
மேலோர்கள் நூலோர்கள் சீலர்களு மறியேன்
செய்பிழைகட் குற்றமெனச் சிறிதேனு மறியேன்
சிற்றறிஞன் புரிபவங்கட் செப்பிடவு மறியேன்
அயிரமென வருளமுதை யருந்திடவு மறியேன்
யார்க்குரைப்பே னென்னசெய்வே னேதுமறிந் திலனே. (10)

மரி சரணப்பத்து

எண்சீர் விருத்தம்.

கருணை வாரி சரணஞ் சரணங் கர்த்த னுரையுங் காத்தி சரணம்
பெருமை வளருந் தாயே சரணம் பிதாவின் மகளே சரணஞ் சரணம்
தருண முதவு மன்னாய் சரணந் தக்கோர் புகழு மணியே சரணம்
மருமலர் கோதை யணிந்தோய் சரணம் மரியே சரணஞ் சரணஞ் சரணம்.

திங்கட் பாதம் மிதித்தோய் சரணந் தினகரன் மெய்யி லுடுத்தாய் சரணம்
எங்கட் குறையைப் பொறுப்பாய் சரணம் [illegible] சரணஞ் சரணம்
சங்கடத் தாலே சார்ந்தோஞ் சரணம் சஞ்சலந் தீர்ப்பாய் சரணஞ் சரணம்
மங்கையிற் சிறந்த கன்னியே சரணம் மரியே சரணஞ் சரணஞ் சரணம். (2)

[illegible]ங்கோற் பூத்தோன் றுணையே சரணங் காணிக்கை மரியே சரணஞ் சரணம்
வரமொன் றருள்வாய் வந்தேன் சரணம் வாக்குத் தத்துவ பேழையே சரணம்
நரர்செய் பவத்தை யகற்றி சரணம் நல்கி யருள்வாய் சரணஞ் சரணம்
மரணத் தருணங் காப்பாய் சரணம் மரியே சரணஞ் சரணஞ் சரணம். (3)

மதியணி காலி சரணஞ் சரணம் மறைநிறை நூலி சரணஞ் சரணம்
பதிக்கனு கூலி சரணஞ் சரணம் பவனச் சீலி சரணஞ் சரணம்
அதிபரி பாலி சரணஞ் சரண மடியவ ராலி சரணஞ் சரணம்
மதிமிக ஈவாய் சரணஞ் சரணம் மரியே சரணஞ் சரணஞ் சரணம். (4)

தவிது குலத்தின் கனியே சரணந் தாயே மதியே சரணஞ் சரணங்
கவியைப் பாடி பணிந்தன் சரணங் கதியென வந்தேன் சரணஞ் சரணம்
நவியம் நிறைந்த கேணியே சரணம் நல்வீ டேற்று மேனியே சரணம்
வெளவினை னூன்றன் கஞ்சச் சரணம் மரியே சரணஞ் சரணஞ் சரணம் (5)

திருவா லாஜா நகரோய் சரணந் தேசங் காக்கு மமையே சரணம்
பெருமா னுரையுங் காத்தி சரணம் பேருடு வணிந்த சிரத்தி சரணம்
அருண னுடுத்த வகத்தி சரண மம்புலி யணிந்த பதத்தி சரணம்
மருவினை னும்மை யெமையாள் சரணம் மரியே சரணஞ் சரணஞ் சரணம்.

பாவ மனேகஞ் செய்தேன் சரணம் பணிந்து நின்றே னுமக்குச் சரணங்
காவற் செய்வா யென்றே சரணங் கையாற் றழுவ வந்தேன் சரணம்
ஆவ தெல்லாம் நின்னாற் சரண மடிபணிந் தெழுந்தேன் சரணஞ் சரணம்
மாவளர் தாயே சரணஞ் சரணம் மரியே சரணஞ் சரணஞ் சரணம். (7)

பெற்றோர் வளர்த்தோர் நீயே சரணம் பின்னே றுதவி யிலையே சரணம்
அற்பர் நட்பா லுழன்றேன் சரண மண்டி வந்தேன் றுணைநீ சரணம்
பொற்பில குன்றன் நற்பிறை சரணம் போற்றிப் புகழ கற்பி சரணம்
மற்றோர் தெய்வங் கண்டிலேன் சரணம் மரியே சரணஞ் சரணஞ் சரணம். (8)

பொன்னுல கோர்துதி த்ல்வியே சரணம் புவனம் பணியும் மரியே சரணம்
அன்னையுந் தமரும் நீயே சரண மப்பன் ஆர்வலர் யாவுநீ சரணம்
என்னைகை விட்டா லுனதிரு சரண மெப்போ தடைவேன் சரணஞ் சரணம்
மன்னுசக் கரவர்த் தினியே சரணம் மரியே சரணஞ் சரணஞ் சரணம். (9)

சுவைக்கின் றவத்தின் குமரி சரணஞ் சுதனை யீன்ற கனியே சரணம்
பவக்கட லின்று மீட்போய் சரணம் பாதந் தருவாய் சரணஞ் சரணம்
அவனியி லுனையன் றிலையே சரண மாக்கம் மற்றநன் னோக்கநீ சரணம்
மவுன மாக நின்றேன் சரணம் மரியே சரணஞ் சரணஞ் சரணம். (10)

எற்றல் பத்து.

கலி விருத்தம்.

காணுங் கண்ணிற் கலந்தகண் ணேயுனைப்
பேணி நின்றனன் பின்னோர் துணையில்லை
நாண மின்றியே நான்குறை செய்தனன்
வேணும் நின்னருள் மேவின னேகழல். (1)

மேவி னர்தமை வேண்டிடே னேயம்மா
பாவி யென்றுயர் பார்த்திட நீரல்லால்
வாவி சூழ்ந்த வையகத் தாருளர்
கூவிப் பாடுவன் கொற்றவி கேட்பையே. (2)

கேட்டு மெற்குக் கிருபைசெய் யாவிடில்
வாட்டு மென்மன வாதைக ளருமோ
காட்டிற் றங்கின காரிகைப் போலவே
நாட்டில் யான்மிக நலிந்து நிற்கின்றேன். (3)

ஏனென் றென்முன்ன ரெப்போ வருவையோ
கான கத்துக் கடும்புலி வாய்வந்த
மானைப் போல மருண்டு திரிகின்றேன்
ஈனன் வேதனை யிவ்வள வாகுமோ. (4)

மோனம் வாழ்தூய மோக்கத் தரசியே
தீன னென்முகந் தேம்பிய லைகின்றேன்
ஞான நல்சுதை நல்கியெ னைத்தினம்
வான நாதனின் வாமதாட் சேர்ப்பையே. (5)

ஏக தேவனை யீன்றுக ரமேந்தி
பாகு செந்தேனின் பான்மையாய்க் கொஞ்சிடும்
போகத் தைச்சொல புல்லனு லாகுமோ
கோகு லத்துதி கோதையே யீயருள். (6)

ஈகை கண்ணோட்டம் இரக்க முந்தயை
வாகை நின்முக வனப்பை யுந்தீட்ட
தோகைக் கைக்கொண்டு துக்கசா கரத்தால்
தேகம் வாடினன் சிறிய னேலாமல். (7)

சீதன் றாள்மிதி செல்வியே யென்றனின்
கேதம் போக்கிட கிஞ்சம ருட்பிர
சாதந் தந்திடிற் சஞ்சலம் யாவுமே
யாத வன்முன்ன ரளிபோ லோடுமே. (8)

மேட்டி மையணி விமலி தாய்நீயென்
பாட்டைக் கேட்டிடிற் பாவந் துலையுமே
காட்டுக் கள்ளன்போ லென்மனப் பேய்தினம்
வாட்டி வாட்டிசன் மார்க்கந் துலைக்குதே. (9)

தேவத் தாய்நீயென் றேதுதி செப்பினன்
பாவ லர்புகழ் பாக்கிய மாமரி
யாவ லோடுனை யண்டியே வந்தனன்
காவற் செய்திட காலமி தாச்சுதே. (10)

சந்தச் சிந்தடி பத்து.

குழிப்பு.

தனன தானன தந்தனா.

தரணி மீதொரு மைந்தனாய்
நரரை யாண்டிட வந்தமா
பரனை யீன்றவெ னம்மையே
சரண மீவது செம்மையே. (1)

தவிது கோகுடி வந்தகு
ழவியை மாபதங் கொண்டமா
தவியுன் சேயனை யாண்டிநீ
பவியை யாண்டிடிற் செம்மையே. (2)

அரியை மேனியில் வண்மைசா
ரரியை வீசிட சொந்தமாய்
பிரிதி யோடுவ ணிந்ததாய்
கருணை யேசெபின் செம்மையே. (3)

உடுவி லாறிரு முண்டஞ்சேர்த்
திடுக்கண் தீர்த்திட வந்ததா
யடுத்தான் றாளிணைக் கெஞ்சினேன்
கொடுமை பார்த்திடிற் செம்மையே. (4)

அருமை யாதிரைப் பெற்றுநாள்
பெருமை யோடுகை கொண்டநீ
பரவை சூழச லத்திலே
கிருபை யேபுரின் செம்மையே. (5)

சரண நாடிய கிஞ்சனன்
கிரண தானவன் றங்குமா
சரணஞ் சேர்த்துவென் கண்ணினீர்
பிரிய மாய்விழின் செம்மையே. (6)

துவசம் பாணிகொ ளண்ணலே
புவன மீதினி லெம்மையே
கவலை தீர்த்திட வண்டினை
மவரை வேண்டிடிற் செம்மையே. (7)

கரத்தில் நாதனைக் கொண்டமா
தரசி யேயுமை யண்டினேம்
பரனை நாடிநீ யெங்கட்காய்
தரும மேசெயின் செம்மையே. (8)

அரசி யேயுமை மிஞ்சிவே
றரணிப் பூவினிற் கண்டிலோம்
பரனை வேண்டிநின் மைந்தர்க்கா
யருளை யீவது செம்மையே. (9)

படியில் யாவருந் தர்மமே
குடிகொண் டேசெழித் துய்யவே
யடியன் தாமசின் சந்தங்கேட்
டடியி லாண்டிடிற் செம்மையே. (10)

வாழ்த்து.

நிரோட்டக வஞ்சித்துறை.

அன்னை தாளிணை [illegible] செழிக்க
தன்னி கரிலா [illegible] நெஞ்சேத்தே.

முற்றிற்று.